

MVCRX08LXIOB
prvotní identifikátor

KOMISE PRO ROZHODOVÁNÍ VE VĚCECH POBYTU CIZINCŮ
náměstí Hrdinů 1634/3, poštovní schránka 155/SO, 140 21 Praha 4

č. j. MV-71694-4/SO-2025

Praha 25. 6. 2025
Počet listů/stran: 5/9

Žadatelka:

GOGODZE Ketevan

nar. 16. 8. 2000

st. příslušnost: Gruzie

*prostřednictvím Generálního konzulátu České republiky v Drážďanech
(č. ŽOV DRES202502250002)*

INFORMACE O NOVÉM POSOUZENÍ
důvodů neudělení dlouhodobého víza
za účelem podnikání – osoba samostatně výdělečně činná

Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále „Komise“), jako věcně příslušný správní orgán podle § 170a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon č. 326/1999 Sb.“), posoudila podle § 180c odst. 7 věty druhé zákona č. 326/1999 Sb. žádost paní **GOGODZE Ketevan**, nar. 16. 8. 2000, st. přísl. Gruzie (dále „žadatelka“), o nové posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza za účelem podnikání - osoba samostatně výdělečně činná (dále „žádost“), podanou proti informaci Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále „Ministerstvo“), č. j. OAM-2006-6/DV-2025 ze dne 14. 3. 2025 (dále „Informace“), takto: **žádosti se nevyhovuje, neboť jsou dány důvody pro neudělení dlouhodobého víza podle § 56 odst. 1 písm. h) a j) zákona č. 326/1999 Sb.**

O D Ů V O D N Ě N Í

I. Podání žádosti, provedení pohovoru a skutkové okolnosti

Žádost o udělení dlouhodobého víza č. DRES202502250002 za účelem podnikání – osoba samostatně výdělečně činná (dále „OSVČ“), byla podána dne 25. 2. 2025 na Generálním konzulátu České republiky v Drážďanech (dále „zastupitelský úřad“), kde byl se žadatelkou ve stejný den proveden i pohovor. Dne 28. 2. 2025 byla tato žádost doručena Ministerstvu.

Z žádosti a kní doložených náležitostí vyplynulo, že žadatelka žádá o udělení dlouhodobého víza za daným účelem, což je zřejmé z přiloženého dokladu potvrzujícího účel pobytu na území České republiky (dále „území“), a to z výpisu z živnostenského rejstříku, vystaveného Úřadem městské části Praha 1, odborem živnostenským,

č. j. UMCP1 078717/2025 ze dne 31. 1. 2025, přičemž předmětem podnikání je Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona. Obory činnosti zahrnují: Poradenská a konzultační činnost, zpracování odborných studií a posudků, Příprava a vypracování technických návrhů, grafické a kresličské práce, Návrhářská, designářská, aranžérská činnost a modeling, Fotografické služby, Služby v oblasti administrativní správy a služby organizačně hospodářské povahy. Jedná se o živnost ohlašovací volnou. Sídlo subjektu se nachází na adrese Spálená 105/45, 110 00, Praha 1. Živnost nemá zaregistrovanou žádnou provozovnu.

Z pohovoru se žadatelkou, jehož obsah shrnulo Ministerstvo v Informaci, vyplynuly následující skutečnosti. Žadatelka získala v roce 2022 bakalářské vzdělání v oboru architektura na Architektonickém institutu v Praze. Magisterský titul získala v roce 2024 na KIU Leuven v Belgii. Zatím nikde nepracovala, nicméně absolvovala několik stáží. Na území si vyřídila živnostenské oprávnění a žádá o vízum za účelem podnikání. Obdržela příslib od zavedeného českého architektonického studia „Chybík + Kristof Architects“ (dále „obchodní společnost Ch+K“), že budou spolupracovat, konkrétně pro ně bude připravovat architektonický design, návrh interiérů, grafický design, konstrukční návrh budov a bude se účastnit mezinárodních projektů a architektonických soutěží. Bude jim fakturovat 300,- CZK za hodinu. Bude moci pracovat v jejich kanceláři nebo z domova. Zatím nepředpokládá, že bude spolupracovat s jinými subjekty. Její výhodou je v tom, že studovala v Praze a má také mezinárodní zkušenosti, jelikož studovala také v Belgii. Žadatelka si je vědoma, že bude platit daně, sociální a zdravotní pojištění.

Jako podpůrný dokument doložila žadatelka Memorandum o spolupráci ze dne 17. 2. 2025, ze kterého vyplývá zájem vymezit rámec spolupráce mezi dodavatelem obchodní společností Ch+K s žadatelkou jako subdodavatelem za účelem vypracování a koordinace architektonických projektů. Dodavatel potvrzuje, že může subdodavatel poskytnout pracovní místo na adrese Vodičkova 736/17, Praha 1. Na základě faktury bude dodavatel hradit subdodavateli odměnu 300,- CZK za hodinu. Subdodavatel souhlasí s tím, že je nezávislým dodavatelem, a nikoliv zaměstnancem zhotovitele.

II. Rozhodnutí Ministerstva

Ministerstvo dospělo k závěru, že existuje reálný předpoklad zneužití dlouhodobého víza k jinému než deklarovanému účelu, čímž je dán důvod pro neudělení dlouhodobého víza podle § 56 odst. 1 písm. h) zákona č. 326/1999 Sb., a současně, že žadatelka pro zamýšlené činnosti nedisponuje potřebným živnostenským oprávněním, což je skutečnost představující závažnou překážku pobytu cizinky na území, čímž je dán důvod pro neudělení dlouhodobého víza podle § 56 odst. 1 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb.

Tento závěr Ministerstvo žadatelce sdělilo Informací, kterou si žadatelka převzala dne 1. 4. 2025.

Ministerstvo v Informaci konstatovalo, že žadatelka neprokázala, že jejím deklarovaným záměrem je výkon podnikatelské činnosti, tak jak ji upravuje § 420 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon č. 89/2012 Sb.“) a § 2 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon č. 455/1991 Sb.“). Z obsahu pohovoru s žadatelkou vyplynuly skutečnosti, které zpochybňují deklarovaný účel pobytu. Žadatelka deklaruje jako účel pobytu podnikání, její podnikatelská činnost bude spočívat pouze v zajištění konkrétní činnosti pro jeden subjekt, konkrétně obchodní společnost Ch+K. Žadatelka je domluvena s obchodní společností Ch+K, že může pracovat v jejich prostorách a na výši odměny. O jiných pracovních aktivitách, než kterou uvedla, zatím neuvažuje. Ministerstvo dále konstatovalo, že se jedná o činnost, která je obvykle vykonávána u jiných společností v pracovních právním vztahu. Žadatelka nehodlá vykonávat činnost samostatnou, nýbrž závislou, tedy ve vztahu nadřízenosti

a podřízenosti, a nikoliv jménem svým, ale jménem jiného subjektu. Jedná se tedy o závislou práci, která může být vykonávána výlučně v pracovněprávním vztahu. Dle Ministerstva není v případě živnostenské činnosti žadatelky naplněn obchodně závazkový vztah, z jejího vyjádření vyplývá, že její plánovaná činnost nese znaky závislé práce. Ministerstvo je toho názoru, že v daném případě jde o nelegální zaměstnávání formou zastížení faktického pracovněprávního vztahu jinou smlouvou. V daném případě by se tak jednalo o obcházení zákona. Ministerstvo tak považuje podání žádosti za účelový krok, vedený snahou získat pobytové oprávnění na území.

Ministerstvo dále uvedlo, že ze záznamu z pohovoru rovněž vyplynulo, že žadatelka hodlá na území působit v oboru projektování konstrukčních návrhů budov. Dle zákona o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, žadatelka může vykonávat výše uvedenou činnost, buď jako svobodný architekt nebo svobodný inženýr. Podmínkou je však udělení autorizace a registrace v seznamu architektů nebo autorizovaných inženýrů vedených ČKA nebo ČKAIT. Dle výpisu z těchto registrů však žadatelka tuto podmínku nesplňuje. Druhou možností pro žadatelku je výkon činnosti v souladu se zákonem č. 455/1991 Sb., tedy na základě živnostenského oprávnění (vázaná živnost Projektová činnost ve výstavbě). Dle doloženého výpisu z živnostenského rejstříku však žadatelka potřebným živnostenským oprávněním nedisponuje. Deklarovanou podnikatelskou činnost nemůže žadatelka, s ohledem na zmiňovaná zjištění, vykonávat, jelikož by byly tyto činnosti vykonávány v rozporu s platnými právními předpisy České republiky, z tohoto důvodu považovalo Ministerstvo tuto skutečnost za závažnou překážku pobytu cizinky na území.

III. Žádost o nové posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza

Dne 11. 4. 2025 byla Ministerstvu doručena žádost o nové posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza. Přílohou žádosti je Memorandum o spolupráci.

Žadatelka v žádosti uvádí, že mohlo dojít k nedorozumění ohledně jejích plánovaných profesních aktivit a kvalifikace, resp. podnikatelské činnosti a jejího rozsahu. Jejím cílem je poskytovat služby jako spolupracující juniorní architektka na základě živnostenského oprávnění pro volnou živnost. Nebude vykonávat žádné činnosti, které spadají pod regulované profese vyžadující další oprávnění nebo registraci. Pracovní náplň bude omezena na činnosti, pro které má odpovídající kvalifikaci získanou během studia. Svou činnost nebude vykonávat v prostorách ateliéru obchodní společnosti Ch+K, spolupráce bude probíhat s charakterem nezávislé a volné spolupráce. V současnosti žadatelka jedná o další spolupráci s jinými architektonickými kancelářemi. Memorandum o jedné spolupráci přikládá jako přílohu žádosti. Žadatelka také upozorňuje, že má dlouhodobou historii legálního pobytu a studia v Evropské unii, včetně České republiky a Belgie.

IV. Postoupení žádosti o nové posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza Komisi

Ministerstvo neshledalo důvod pro postup podle § 180e odst. 4 zákona č. 326/1999 Sb., tj. pro zrušení nebo změnu svého rozhodnutí, resp. pro udělení dlouhodobého víza. Proto dne 28. 4. 2025 postoupilo žádost včetně správního spisu Komisi.

V. Hodnocení a argumentace Komise

a. Obecná východiska

Podle § 180e odst. 7 věty druhé zákona č. 326/1999 Sb. Komise posuzuje soulad důvodů neudělení dlouhodobého víza s důvody uvedenými v § 56 zákona č. 326/1999 Sb.

Komise předně uvádí, že dlouhodobé vízum lze udělit cizinci, který hodlá na území pobývat déle než tři měsíce, a uděluje se s dobou platnosti a dobou pobytu na území nejdéle na 1 rok (viz § 30 odst. 1, odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb.), za předpokladu splnění dalších zákonných náležitostí.

Podle § 56 odst. 1 písm. h) zákona č. 326/1999 Sb. dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí (a tedy povolení k dlouhodobému pobytu nevydá), jestliže jsou zjištěny skutečnosti nasvědčující tomu, že cizince po skončení pobytu stanovného dlouhodobým vízem nepustí území nebo že dlouhodobé vízum hodlá zneužít k jinému účelu, než je uveden v žádosti o udělení dlouhodobého víza.

Podle § 56 odst. 1 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb. dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže pobyt cizince na území není v zájmu České republiky nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.

Na udělení dlouhodobého víza neexistuje právní nárok, což explicitně stanoví § 51 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., a je věcí diskreční pravomoci České republiky, resp. jejích orgánů a jejich správní praxe, komu a za jakých podmínek dlouhodobé vízum udělí. Absence nároku na udělení dlouhodobého víza pak vyplývá též z ustálené judikatury Ústavního soudu (srov. například nálezy Ústavního soudu, sp. zn. III. ÚS 2909/09 ze dne 18. března 2010; sp. zn. III. ÚS 2819/10 ze dne 5. ledna 2011; sp. zn. II. ÚS 33/11 ze dne 21. dubna 2011; sp. zn. Pl. ÚS 23/11 ze dne 24. dubna 2012, body 23 až 30; nebo usnesení, sp. zn. I. ÚS 1400/12 ze dne 13. února 2013). Závěry týkající se absence nároku na udělení dlouhodobého víza pak v nedávné době opětovně potvrdil i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku, č. j. 4 Azs 15/2022-44 ze dne 31. 5. 2023.

b. Účel pobytu podnikání - OSVČ a jeho plnění

Obecně je třeba podotknout, že pro udělení dlouhodobého víza za účelem podnikání - OSVČ nepostačí pouhé splnění obligatorních požadavků daných zákonem, Ministerstvo musí po individuálnímu posouzení konkrétního případu vyloučit též přítomnost důvodů pro neudělení dlouhodobého víza uvedených v § 56 zákona č. 326/1999 Sb.

K tomu Komise doplňuje, že v rámci řízení o žádosti o udělení dlouhodobého víza za účelem podnikání je povinné provedení pohovoru se žadatelem o toto vízum na zastupitelském úřadu ve smyslu § 57 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., který je standardizovaným postupem vedeným za účelem zjištění bližších skutečností týkajících se uváděného účelu pobytu a žadateli je při něm ponechán dostatečný prostor pro vyjádření. O provedeném pohovoru zastupitelský úřad sepíše záznam, který obsahuje zejména údaje umožňující identifikaci žadatele, vylíčení průběhu pohovoru, datum, jméno a příjmení nebo služební číslo a podpis osoby provádějící pohovor a podpis žadatele.

Záznam z pohovoru je následně dán k podpisu žadatelí, který má možnost si záznam přečíst a požádat o jeho doplnění či úpravu. Pokud žadatel se záznamem souhlasí, stvrdí jeho pravdivost svým podpisem. V opačném případě může odmítnout záznam z pohovoru podepsat a uvést důvody, proč nechce potvrdit jeho pravdivost. Kladené otázky v zásadě směřují k účelu pobytu a jejich kontext je ovlivněn zejména obsahem údajů uvedených v žádosti a v příložených náležitostech a tvrzenými skutečnostmi. Komise údaje uvedené v záznamu z pohovoru považuje za pravdivé a správné a pokládá je za zásadní zdroj informací sloužící k ověření deklarovaného účelu pobytu. Je proto především v zájmu samotného žadatele, aby informace, které při pohovoru sdělil a které jsou následně využity pro individuální posouzení jeho žádosti o udělení dlouhodobého víza, byly co nejpřesnější a nejúplnější.

Komise v této souvislosti poukazuje též na skutečnost, že řízení zahajované na žádost, je ovládáno zásadou dispozicní, jejíž podstatou je svěření iniciativy účastníkům řízení, kteří mají povinnost tvrdit rozhodné skutečnosti a tyto podložit relevantními důkazy, pokud chtějí být v řízení úspěšní. Na účastnících řízení proto je, aby správním orgánům poskytli veškeré informace, které považují za důležité. Obdobný názor je uveden i v rozsudku Nejvyššího správního soudu, č. j. 9 Azs 12/2015-38 ze dne 12. 3. 2015, v němž je uvedeno: „řízení zahajovaná na návrh, tedy i řízení o žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu, nejsou ovládána zásadou vyšetřovací a koncentrace řízení je v nich namístě. Je zejména v zájmu žadatele (zde stěžovatele), aby shromáždil u správnímu orgánu předložil všechny potřebné podklady. Pokud tak stěžovatel neučinil, je současná situace důsledkem pouze jeho nečinnosti; správní orgány při zjišťování skutkového stavu nepochybily, neboť musely vycházet z podkladů, které měly k dispozici.“ Z rozsudku Nejvyššího správního soudu, č. j. 2 Azs 115/2017-45 ze dne 17. 8. 2017, vyplývá, že: „Vyšetřovací povinnost správního orgánu není bezbřehá. Své meze nalezá zejména v konfrontaci se zásadou hospodárnosti řízení. Nehospodárným, ha až absurdním, by se ostatně jevil vůči správnímu orgánu požadavek na iniciativní vyhledávání a prokazování skutečností, o kterých by z povahy věci měl spíše mít povědomí účastník řízení a jejichž uplatnění by jemu bylo zjevně ku prospěchu.“

Podle § 2 zákona č. 455/1991 Sb., je živností soustavná činnost provozovaná samostatně, vlastním jménem, na vlastní odpovědnost, za účelem dosažení zisku a za podmínek stanovených tímto zákonem. Samostatnost přitom bývá vymezována jako schopnost či možnost podnikatele rozhodovat o všech organizačních a technických podmínkách výkonu dané činnosti, tedy zejména o tom, v jaké době a jakou dobu bude činnost realizována, na jakém místě a ve vztahu k jaké cílové skupině zákazníků.

Podle § 420 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., kdo samostatně vykonává na vlastní účet a odpovědnost výdělečnou činnost živnostenským nebo obdobným způsobem se záměrem činit tak soustavně za účelem dosažení zisku, je považován se zřetelem k této činnosti za podnikatele.

Pokud jde o posuzování žádostí o udělení dlouhodobého víza za účelem podnikání, je ověřováno nejen formální naplnění doloženého účelu pobytu, tj. v daném případě předložení výpisu z živnostenského rejstříku, jako dokladu potvrzujícího účel pobytu na území, ale také předpoklady pro to, aby byl deklarovaný účel ze strany žadatele též reálně plněn, tj. materiální znak podnikání. Komise v této souvislosti odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 7 As 82/2011 ze dne 27. 12. 2011, z něhož vyplývá, že „účelem pobytu zcela jistě zákonodárce nemínil pouze formální zapsání se do příslušných rejstříků, aniž by podnikatelská činnost byla fakticky na území České republiky vykonávána, neboť by tak došlo k obcházení smyslu a pravidel zákona. Zákon č. 326/1999 Sb. stojí na principu, že pobyt cizince na území České republiky musí být odůvodněn, např. dlouhodobým zaměstnáním, podnikáním, studiem, a tyto činnosti musí být skutečně na území České republiky vykonávány.“

V souvislosti s otázkou rozsahu zjišťování stavu věci, pokud jde o žadatele o dlouhodobé vízum deklarovaný účel pobytu, odkazuje Komise na usnesení Ústavního soudu, sp. zn. I. ÚS 829/18, v němž se Ústavní soud vyjádřil k postupu při zjišťování stavu věci a odůvodnění informace o novém posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza potažmo informace o důvodech neudělení dlouhodobého víza, kdy podotkl, že „...rozhodovacímu procesu ve věcech udělení víza je vlastní jistá míra abstrakce a obecnosti, neboť mnohdy je třeba vycházet z určitých předpokladů, a nikoli objektivně zjistitelných skutečností. Požadavek na obstarání vyčerpávajících, přesných a podrobných podkladů by totiž ve svém důsledku vedl k popření smyslu rozhodování o udělení víza. Zamýšlené jednání cizinců totiž nelze dopředu naprosto jednoznačně identifikovat a kvalifikovat. I dostatečně podložené obavy či nejasnosti mohou být důvodem způsobitým k neudělení víza, resp. k zamítnutí žádosti o nové posouzení (viz např. usnesení Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 1149/13 ze dne 13. 6. 2013).“ V případě

dlouhodobých víz tedy správní orgány ověřují ve své podstatě budoucí plnění deklarovaného účelu; nemohou tedy vycházet z aktuálního stavu, nýbrž na základě aktuálního stavu musí predikovat, zda v budoucnu bude skutečně účel dlouhodobého víza plněn či nikoliv.

c. Posouzení situace žadatelky

Při novém posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza Komise vycházela ze shora uvedených skutečností a správního spisu, kdy se zabývala jak prověřením žadatelkou deklarovaného účelu pobytu na území, který žadatelka doložila výpisem z živnostenského rejstříku, tak posouzením dalších důvodů neudělení dlouhodobého víza. Komise dospěla k závěru, že jsou dány důvody pro neudělení dlouhodobého víza žadatelce podle § 56 odst. 1 písm. h) a j) zákona č. 326/1999 Sb.

Komise předně s odkazem na výše uvedené a i s ohledem na námitky žadatelky podotýká, že s žadatelkou byl na zastupitelském úřadu proveden pohovor a žadatelce byl při něm ponechán dostatečný prostor pro vyjádření. Žadatelka záznam z pohovoru podepsala a nic k jeho obsahu nenamítala, též nic dalšího nedoložila, nenavrhovala doplnit ani nepřislíbila posléze doložit ke své žádosti další doklady prokazující její podnikatelský záměr na území. Byť měla žadatelka možnost dodatečně a kdykoli v průběhu řízení zaslat Ministerstvu své vyjádření, příp. další podpůrné dokumenty či podklady svědčící o její podnikatelské činnosti na území jako osoby samostatně výdělečně činné, podnikatelském záměru a dalších aktivitách směřujících k jejímu podnikání na území, kterými by mohla podpořit kladné vyřízení její žádosti o udělení dlouhodobého víza, neučinila tak. Komise dále objasňuje, že z pohledu možného rizika zneužití pobytového oprávnění k jinému než deklarovanému účelu je důležitá zejména schopnost žadatelky dostatečně vysvětlit, v čem bude spočívat účel jejího pobytu na území, tj. tvrzená podnikatelská činnost, což se v daném případě nestalo.

Na základě posouzení žádosti se Komise ztotožňuje se závěrem Ministerstva a neshledává právní ani věcný důvod pro změnu původního posouzení žádosti o udělení dlouhodobého víza za účelem podnikání.

Komise v této souvislosti odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 7 As 82/2011 ze dne 27. 12. 2011, z něhož vyplývá, že „účelem pobytu zcela jistě zákonodárce nemínil pouze formální zapsání se do příslušných rejstříků, aniž by podnikatelská činnost byla fakticky na území vykonávána, neboť by tak došlo k obcházení smyslu a pravidel zákona. Zákon č. 326/1999 Sb. stojí na principu, že pohyb cizince na území musí být odůvodněn, např. dlouhodobým zaměstnáním, podnikáním, studiem, a tyto činnosti musí být skutečně na území vykonávány.“

Ačkoli žadatelka podala žádost o udělení dlouhodobého víza za účelem podnikání, nedoložila ani netvrdila relevantní skutečnosti, které by potvrdily její schopnost samostatně provozovat živnost, vlastním jménem a na vlastní odpovědnost, jak stanoví zákon č. 455/1991 Sb., a to v oboru činnosti, který je obsahem jejího živnostenského oprávnění. Naopak, již z pohovoru provedeného při podání žádosti vlastně vyvstávají velice vážné a důvodné pochybnosti, že žadatelka ve skutečnosti neplánuje plnit účel pobytu, který doklady předloženými k žádosti deklarovala.

Žadatelka během pohovoru o účelu pobytu vypověděla „že obdržela příslib od zavedeného českého architektonického studia „Chybík i Kristof Architects“, o tom, že sní budou do budoucna spolupracovat a bude pro ně připravovat architektonický design, návrh interiérů, grafický design, konstrukční návrh budov a bude se účastnit mezinárodních projektů a architektonických soutěží.“ Svou práci pro společnost Ch+K popsala následovně: „S tímto architektonickým studiem bude spolupracovat na základě budoucí dohody a bude jim fakturovat 300,- Kč za hodinu. Bude moci pracovat v jejich kanceláři, nebo z domova. Bude pro ně vypracovávat architektonické projekty na základě jejich zadání.“ Dodala, že neplánuje pracovat

pro jiné podnikatelské subjekty ani s nimi není v kontaktu. Ch+K žadatelce poskytne veškerou podporu, bude s ní komunikovat, spolupracovat, může docházet do jejich kanceláře. Ch+K jí poskytne tedy možnost pracovat v kanceláři, účastnit se mezinárodních projektů a architektonických soutěží.

Komise na základě posouzení výše uvedených skutečností konstatuje, že ačkoli žadatelka podala žádost o udělení dlouhodobého víza za účelem podnikání jako OSVČ, jí popisovaná činnost skutečně naplňuje spíše znaky výkonu práce závislé pro Ch+K. V řízení nebylo prokázáno, že účelem pobytu žadatelky na území na základě požadovaného pobytového oprávnění bude podnikání jakožto osoby samostatně výdělečně činné. Není zřejmé, že bude sama rozhodovat o organizačních a technických podmínkách výkonu dané činnosti, tedy zejména o tom, v jaké době a jakou dobu bude činnost realizovat, na jakém místě a ve vztahu k jaké cílové skupině zákazníků. V daném případě není splněna ani podmínka týkající se četnosti existujících obchodně závazkových vztahů žadatelky. Ze strany Ch+K by mohlo jít o nelegální zaměstnávání formou zastření faktického pracovněprávního vztahu jinou smlouvou, tedy k jednání, kdy jeden podnikatelský subjekt využívá pro závislou práci podnikatele - fyzickou osobu, a obchází tak povinnost uzavřít pracovněprávní vztah vztahem obchodněprávním.

Ze záznamů z pohovoru se žadatelkou vyplynulo, že jí deklarovaná podnikatelská činnost se má odehrávat výhradně pro Ch+K (s jinými subjekty není v kontaktu), s kompletní materiální podporou ze strany Ch+K, v prostorách Ch+K, s pevnou výší odměny. Žadatelka při pohovoru ani předloženými podklady neprokázala důvěryhodnost svého záměru a nevyvrátila pochybnosti o nejasném a neurčitým jednání na území, příp. její podřízenosti společnosti Ch+K.

Komise k uvedenému podotýká, že pokud jsou splněny výše již uvedené rysy závislé práce vyplývající z § 2 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, musí být vykonávána v pracovněprávním vztahu, tedy na základě pracovní smlouvy nebo dohody o pracích konaných mimo pracovní poměr.

Podle názoru Komise je tak naplněn důvod pro neudělení dlouhodobého víza na základě § 56 odst. 1 písm. h) zákona č. 326/1999 Sb.

d. Další důvod neudělení dlouhodobého víza

Komise se pak současně ztotožňuje se závěry Ministerstva stran důvodu neudělení dlouhodobého víza podle § 56 odst. 1 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb., tj. z důvodu zjištění tzv. jiné závažné překážky pobytu cizince na území. Komise v této souvislosti plně odkazuje na odůvodnění Informace, neboť se jeví jako nadbytečné úvahy tam uvedené znovu opakovat, navíc obsah žádosti tam uvedené závěry nijak nezpochybňuje. Ani jedna námitka totiž nezpochybňuje fakt, že činnosti, které žadatelka deklarovala, nebo spíše uvažovala, na území vykonávat, neodpovídají jí předloženému živnostenskému oprávnění.

V otázce správního uvážení Komise odkazuje na usnesení Ústavního soudu, sp. zn. I. ÚS 829/18 ze dne 20. 3. 2018, v němž je uvedeno, že „rozhodovacímu procesu ve věcech udělení víza je vlastní jistá míra abstrakce a obecnosti, neboť mnohdy je třeba vycházet z určitých předpokladů, a nikoli objektivně zjistitelných skutečností. Požadavek na obstarání vyčerpávajících, přesných a podrobných podkladů by totiž ve svém důsledku vedl k popření smyslu rozhodování o udělení víza. Zamýšlené jednání cizinců totiž nelze dopředu naprosto jednoznačně identifikovat a kvalifikovat. I dostatečně podložené obavy či nejasnosti mohou být důvodem způsobilým k neudělení víza, resp. k zamítnutí žádosti o nové posouzení (viz např. usnesení Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 1149/13 ze dne 13. 6. 2013).“ Obdobně se pak Ústavní soud vyjádřil již ve svém usnesení, sp. zn. II. ÚS 1149/13 ze dne 13. 6. 2013.

Podle názoru Komise je tak naplněn důvod pro neudělení dlouhodobého víza na základě § 56 odst. 1 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb.

e. K námitkám žadatelky

Komise předně k námitkám žadatelky uvádí, že většinu v zásadě vypořádala výše. Proto Komise na výše uvedené právní posouzení odkazuje a konstatuje, že stávající tvrzení a předložení dokumentu považuje za účelové v reakci na odůvodnění Informace, jde o obvyklou reakci po seznámení se s odůvodněním Informace.

Nutno dodat, že řízení zahajované na žádost je ovládáno zásadou dispoziční, jejíž podstatou je svěření iniciativy účastníkům řízení, kteří mají povinnost tvrdit rozhodné skutečnosti a tyto podložit relevantními důkazy, pokud chtějí být v řízení úspěšní. Na účastnících řízení proto je, aby správním orgánům poskytli veškeré informace, které považují za důležité. Obdobný názor je uveden též v rozsudku Nejvyššího správního soudu, č. j. 9 Azs 12/2015-38 ze dne 12. 3. 2015, v němž je uvedeno: „Řízení zahajovaná na návrh, tedy i řízení o žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu, nejsou ovládána zásadou vyšetřovací a koncentrace řízení je v nich namístě. Je zejména v zájmu žadatele (zde stěžovatele), aby shromáždil a správnímu orgánu předložil všechny potřebné podklady. Pokud tak stěžovatel neučinil, je současná situace důsledkem pouze jeho nečinnosti; správní orgány při zjišťování skutkového stavu nepochybily, neboť musely vycházet z podkladů, které měly k dispozici.“

Komise dodává, že se žadatelka v pohovoru vyjádřila poměrně jednoznačně, že plánuje činnost pouze pro společnost Ch+K, konkrétně mimo jiné připravovat konstrukční návrhy budov přímo v prostorách jejich ateliéru, tedy vázanou živnost Projektová činnost ve výstavbě pro jedinou obchodní společnost.

Nadto je třeba doplnit, že pokud jde o doklad, který byl doložen až nyní společně s žádostí, tak ten nemůže Komise akceptovat. Podle § 180e odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. nemohou být důvodem žádosti skutečnosti, které cizinka nedoložila nebo neuvedla k žádosti o udělení dlouhodobého víza nebo v souvislosti s odepřením vstupu na území. Uvedený doklad nemůže mít za následek přehodnocení negativního sdělení Ministerstva. Stávající žádost neslouží k uvádění nových skutkových okolností rozhodných pro kladné vyřízení žádosti o udělení dlouhodobého víza. Bylo v zájmu žadatelky, aby všechny rozhodné skutečnosti uvedla a doklad doložila již v rámci řízení před Ministerstvem (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 1 Azs 79/2019-27 ze dne 21. 5. 2020).

Komise pouze nad rámec podotýká, že Memorandum o spolupráci žadatelky s JK Architekti s.r.o. lze považovat za účelově doložený dokument o spolupráci s další společností, přičemž institut „memoranda“ český právní řád nezná a obecně platí, že memorandum slouží k písemnému zachycení stavu věcí, úkolů či jednání a nemá právní závaznost (viz např. ÚS 3396/18 ze dne 2. 7. 2019).

f. Závěr

Ministerstvo podle názoru Komise dostatečně zjistilo stav věci, přičemž Komise neshledala, že by postupovalo v rozporu s právními předpisy nebo se základními zásadami činnosti správních orgánů či jeho dosavadní správní praxí, neboť takové pochybení ani excès ze správního spisu nevyplyvá. Odůvodnění Informace obsahuje dostatečné právní i skutkové důvody, které vedly k zamítnutí žádosti o udělení dlouhodobého víza, odůvodnění žádosti pak neobsahuje relevantní skutečnosti, jež by mohly mít za následek přehodnocení Informace.

Komise pak závěrem odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 4 Azs 229/2017-34 ze dne 21. 2. 2018, ve kterém soud mj. uvedl: „I když se právní úprava zákona o pobytu cizinců může zdát příliš tvrdá, je nutno respektovat, že je právem každého státu regulovat příchod a pobyt cizinců na jeho území a stanovit pro jednotlivé pobytové režimy podmínky, který je cizinec povinen se podrobit.“

Při novém posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza proto Komise vycházela ze shora uvedených zjištění a konstatuje, že v daném případě existují důvody pro postup podle

§ 56 odst. 1 písm. a) a j) zákona č. 326/1999 Sb. Proto Komise žádost posoudila, jak je uvedeno v úvodu této informace.

Mgr. Karel Moravec
předseda senátu Komise

Rozdělovník:

1. **GOGODZE Ketevan**, cestou ZÚ
2. Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky
3. Ministerstvo vnitra, odbor správní

